

DÉLMAGYARORSZÁG

77. évfolyam, 44. szám
1987. február 21., szombat

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 43 forint
Ára: 2.20 forint

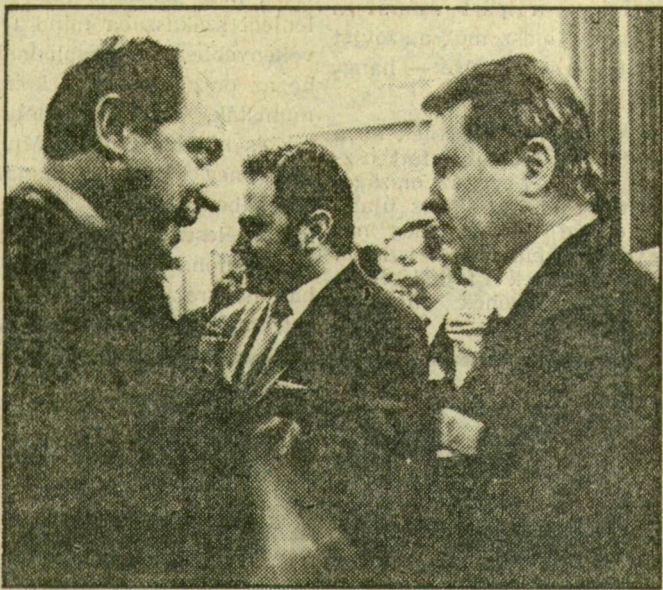
A szocializmus fejlődésének időszerű kérdéseiről

Szekcióülésekkel folytatódott Szegeden
az elméleti tanácskozás

A szocializmus fejlődésének időszerű kérdéseiről Szegeden kezdődött háromnapos tanácskozás pénteken szekcióüléseken folytatva munkáját.

Az utóbbi időben megnövekedett a történelem, és ezen belül a felszabadulás utáni korszak történeté iránti érdeklődés — emelték ki abban a szekcióban, ahol Huszár István, az MSZMP KB Párttörténeti Intézetének igazgatója elnökölt. A „Történelmi utunk és a közgondolkodás” elnevezésű munkacsoport felszólalói rámutattak: hazánk felszabadulás utáni fejlődésének szinte valamennyi időszaka igen különböző módon tükröződik a köztudatban. Különösen vonatkozik ez a megállapítás a szocialista építés első időszakára, az 1948-tól 1956-ig terjedő évekre. A szekcióülésen többen felvetették, hogy az ötvenes éveket vajon már helyesen értékeljük-e, s ugyanakkor hozzátették: az elmúlt három évtized értékelésének tekintetében még jócskán vannak fehér foltok. Mint mondták: ahhoz, hogy a szocializmus fejlődésének változásait pontosan fel tudjuk mérni, nagyon sok kutatásra van és lesz még szükség.

A szekcióülésen a résztvevők visszatérően szóltak arról, hogy az ifjúság figyelmének előterébe kezd kerülni a múlt, különösen a sorsát közvetlenül befolyásoló közelmúlt. Csak akkor várhatjuk el az ifjúságtól a szocializmussal való azonosulást, ha nyíltan és világosan meg tudjuk a fiataloknak magyarázni, hogy a szocializmus, mint folyamat, meddig jutott el, s fel tudjuk vázolni társadalmi rendszerünk vonzó távlatait. Ehhez természetesen hozzátartozik a külső, a nemzetközi tényezők reális számba vétele is. Hazánk nemzetközi tekintélyéről, megbecsüléséről presztízséről is szó esett az ülésen, s mint elhangzott, a XX. századi Magyarországnak a fejlődés lehetséges hordozóitól. Ezek a megoldások

presztízt. Ez olyan tény, amit sem itthon, sem külföldön nem lehet figyelmen kívül hagyni, megkerülni. A legutóbbi harminc év belpolitikája, a reform, a belső stabilitás, a magyar politika megújulási képessége, nyitottsága mind megannyi érték, amelyre ez a presztízs felépült.

A világgazdasághoz való felzárkózás, a gazdasági szerkezet átalakításának kérdése volt a központi témái a „Gazdasági útkeresés és megoldások a szocialista építés magyar gyakorlatában” című korrferencián, amelynek munkáját Sipos Aladár akadémikus, az MTA Közgazdaságtudományi Intézetének igazgatója vezette.

Heves vitát váltott ki az a hozzászólás, amelyben elhangzott: megnehezíti a világgazdasági változásokhoz való alkalmazkodásunkat, hogy késik az ipar szerkezetének az átalakítása, s a hagyományos, a fejlődés által túlhaladott ágazatok az alkumechanizmusok eredményeként újból és újból visszaépülnek a gazdaságba, jelentős forrásokat elvonva a fejlődés lehetséges hordozóitól. Ezek a megoldások

figyelmen kívül hagyják azt a tény, hogy a jövőt nem lehet áldozatok nélkül építeni — vállalni kell a változtatásokkal együttjáró feszültségeket.

A szekció tagjainak véleménye megegyezett abban, hogy a továbblépés lehetőségét az árgazdaság kereteti között kell keresni, aminek a feltétele az áru- és pénzügyi viszonyok erősítése, a vállalati gazdálkodás szabadságának a fokozása, a gazdaságirányítás felelősségének növelése mellett. Abban már viszont eltértek a nézetek, hogy a szocializmus viszonyai között hogyan értelmezzük a piac szerepét, s az milyen mértékben válhat a gazdasági döntések alakítójává. Ugyanakkor — mutatott rá az egyik felszólaló — a valóságos piaci folyamatokat sem ismerjük eléggé, bizonyos mechanizmusairól még most is hamis, konzervatív elképzeléseink vannak. Többen foglalkoztak a tudományok közvetlen termelőerővé válásának szükségességével. Ezzel kapcsolatban elmondották: az innovációs folyamatot lassítja, hogy az újabb kutatásokra még mindig nem a valós piaci igények ösztönöznek, holott ép-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Egységes rendszerben

Készül a KGST-tagországok egységes minőségértékelési és -tanúsítási rendszere, amely a tagországok között gyorsítja az áruforgalmat, s egyben garantálja a termékek kifogástalan minőségét. Az új rendszer bevezetésével az exportáló országok maguk tanúsítják a megrendelőhöz szállított termékek jó minőségét, s azt az átvévo ország minőségellenőző szerveinek már nem kell megvizsgálni.

A minőségellenőzésre és -tanúsításra valamennyi KGST-tagországban a vállalatoktól független laboratóriumokra bizzák a minősítést. Ezek a laboratóriumok érdekeltnek lesznek abban, hogy a valóságnak megfelelő minőségi tanúsítványt adjanak ki a termékekre.

Számítógép a postahivatalokban

A posta azt tervezi, hogy a tavaly indított sikeres soproni kísérlet nyomán fokozatosan több postahivatalban is bevezeti a számítógépes kiszolgálás rendszerét. Ennek elősegítésére az idén 20 millió forintért vásárolnak mikroszámítógépeket.

Elsőként — még márciusban — a szombathelyi 1. számú hivatal, a főpostát gépesítik: a hat munkahely mindegyikét számítógéppel látják el. Ezzel lehetővé válik, hogy az ügyfelek — a csomagfeladás kivételével — bármely ablaknál valamennyi postai szolgáltatást igénybe vehessék. A számítógép tárolja az egyes szolgáltatások díjtételeit, a különböző tarifákat és más adatokat, így például valutaárfolyamokat, neveket, címeket. Könyvelni, összesíteni a forgalmat, automatikusan elkészíti a napi elszámolást, jóváírja a kamatot. Számottevően könnyíti a gép a postai dolgozók munkáját, kezelése egyszerű, hamar elsajátítható. Az ügyfelek számára is kedvező az új rendszer, mert ha egyszerre kívánnak például levelet és pénzt feladni, táviratozni, képeslapot, lotót vásárolni, vagy éppen takarékbetétkönyvet váltani, nem kell más-más ablaknál sorba állniuk, mindent egy helyen elintézhettek. A gép gyorsan és megbízhatóan segít a kívánt szolgáltatások teljesítésében. Az évtized végéig további nagy forgalmú postahivatalokban is bevezetik a számítógépes kiszolgálást. Erre a célra 60 millió forintot fordít a posta. Jelentős ez az összeg, de a posta megítélése szerint megéri a befektetés, mert ugrásszerű javulás várható a szolgáltatások színvonalában.

Zárszámadás Mihálytelken

A feldolgozó üzemeké a fő érdem

A Szegedi Új Élet Tsz tevékenységi köre jól mutatja a város közelségét. A növénytermesztés és állattenyésztés bevételeit, s nyereségességét egyaránt meghaladják az utóbbi években folyamatosan feluttatott feldolgozó üzemek produktumai. A félmilliárdnyi árbevételből 310 millióval részesedik a szárító-, a baromfi-feldolgozó és a tésztaüzem. Ezeknek a tevékenységeknek jó felvevőpiac a város élelmiszer-ipari üzei, s a fogyasztók.

Árendás József elnök és Schüller Ferenc főkönnyvelő a tegnap, pénteken délelőtti zárszámadó küldöttgyűlésen nehéz évről és kedvező eredményről számolhatott be. A nyereség az utóbbi időben folyamatosan javul, a stabil gazdálkodás feltételei adták. A 22 milliós eredmény talán több is lehetett volna, ha a szántóföldi növénytermesztésre jobban rászolgált az időjárás. Az aszályt itt jégverés is tetézte. Az üvegházakban a szegfűből sok lefagyott a viharos jégverés pusztítása nyomán. A kertészet így a tervezett 37 millió helyett csak 32 millió árbevételt adott.

Az állattenyésztés megítélése árnyalt. A jövedelmezőségi gondok szerkezeti átrendezést sürgetnek. Az idén a tejhasznú szarvasmarhák arányát csökkentik, míg a húshasznúakét növelik. A központi telepről költségtakarékosabb, szabadabb körülmények közé telepítik az állományt. A helyére a jövedelmezőbb baromfitarlást szorgalmazzák. Ennek kidolgozása, a döntés számos körülmény mérlegelését igényli. Túl nagy beruházásba nem akarnak belevágni, mert így is magas az állóeszközérték. A korábbi kertészeti és állattenyésztési beruházások is nehezen tudják a befektetett pénzt viszszaadni.

A fűszerpaprika-félttermékgyártás mellett már zöldségfélék bérszárításával

is próbálkoztak, hogy a szezonális jellegű megszüntesék. Egyre több, nyugat-európai exportot szolgáló saját felvásárlást és feldolgozást terveznek a jövőben. A feltételeket jelentős beruházásokkal teremtik meg. A 27 milliós összberuházásnak tavaly felét költötték erre a célra. Az energiaköltségben igen nagy megtakarítás, hogy az olajtüzelésről áttérhettek a gáza.

A fejlesztésből még a baromfivágó részesedett, emellett 4 milliót fordítottak mezőgazdasági gépekre. Jól tudják, hogy ez nem elegendő a géppark felújítására, az idén 8 millió forintot terveznek erre a célra. Átalakítják a sertéstelepet, s a tésztaüzem egy nagy teljesítményű présgépet állítanak be.

A melléküzemágak tevékenysége az eredmény szempontjából jelentős. A csi-

szoló- és a lakatosüzem stabil bevételi forrás, az építők a saját beruházásokban jelentős megtakarításokat érhetnek el. A kertészkedéssel foglalkozó mihálytelekiek számítanak a télesztátvevőre, a kistermelés nagyüzemi hátterére.

A keresetszínvonal átlépte a 70 ezer forintos határt, a mezőgazdaságban ez az összeg a jobbakkal közlő. Ennek ellenére az állattenyésztésben, a három műszakos szárítóban nehéz a dolgozókat megtartani. Elsősorban a segédmunkásokból van hiány, még külföldi munkavállalókra is rászorultak. A megszokott juttatások mellett a szövetkezetben 900 ezer forint kamatmentes kölcsönt osztanak fel az igénylők között.

T. Sz. I.

Klinikák és a gyógyítás

Az orvosképzésről

Pénteken délelőtt a Semmelweis Orvostudományi Egyetem elméleti tőmbjében tanácskozott az Országgyűlés szociális és egészségügyi bizottsága. A testület tájékoztatót hallgatott meg a SOTE oktató-, tudományos és gyógyító-megelőző munkájáról. Az írásos beszámoló megállapítja: az előző tanévben az intézményben 615-en szereztek oklevelet. A hallgatók gyakorlati oktatása mára átlépte az egyetem határait: a megnövekedett társadalmi igényekhez igazodó orvosképzésben igen fontos szerepet kapnak az oktatókórházak. Jelenleg 11 budapesti és 6 vidéki kórház vállal részt a képzésben. Sokéves gond a hallgatók tankönyvekkel és jegyzetek-

kel időben történő ellátása. Változatlan a szerkesztett tankönyvek iránti igény, s az a törekvés, hogy a legújabb kutatási-tudományos eredmények mielőbb a hallgatók rendelkezésére álljanak.

Az egyetemi klinikák gyógyító munkája szervesen illeszkedik a hazai egészségügyi ellátás rendszerébe. A huszonöt klinikán 3 ezer 366 ágyat vehetnek igénybe a betegek. A területekben — ha lassított ütemben is — tovább folytatják a rekonstrukciós tervek megvalósítását. Erre az időszakra esik az egyszerű használatos eszközök széles körű bevezetése, a gyermek-szíysebészeti és az ultrahang-diagnosztikai program fejlesztése is

